

Ortodoxia si Orientarea in Dogmatica Ei

Biserica

Inchinarea este venerare?

Se obisnuieste ca protestantii sa-i acuze pe crestinii ortodocsi pentru faptul ca - presupun ei - venereaza icoane sau pe Sfinti. Dar aceasta este o calomnie, care isi are radacinile in ignoranta acestor persoane privind subiectul de fata. In acest studiu vom demonstra adevarata semnificatie a cuvintelor: „inchinare” si „venerare”.

Una este „venerare” si alta este „inchinare”

De la bun inceput trebuie sa facem distinctia intre aceste doua cuvinte.

Inchinarea nu este intotdeauna venerare! Ea poate fi venerare, inasa, poate fi si o **inclinare respectuoasa**. Atunci cand un portar al unui hotel se apleaca in fata vizitatorului, cu siguranta, el nu il venereaza! Doar ii arata un respect printr-o inclinare respectuoasa. Dar, atunci cand cineva se apleaca in fata lui Dumnezeu, aceasta inchinare este, de asemenea, **si** un gest de venerare.

Atunci cand un crestin se apleaca in fata unui **om** al lui Dumnezeu, **nu il venereaza**, ci il respecta ca pe un om al lui Dumnezeu. In mod similar, atunci cand se apleaca in fata unei icoane a unui Sfant, **nu venereaza icoana**, ci isi arata respectul fata de persoana reprezentata.

Daca icoana il reprezinta pe Domnul Iisus Hristos, atunci **numai persoana infatisata este venerata. Nu icoana, ci persoana.**

Ce fel de inchinare interzice Sfanta Scriptura?

Hai sa vedem cateva pasaje ale Sfintei Scripturi, pe care le folosesc contemporanii iconoclasti pentru a ne convinge ca inchinarea este venerare. Ei fac referire la **Fapte 14:11-15**, unde multimea a incercat sa ofere jertfe lui Pavel si Barnaba (pentru ca au crezut ca erau zeii Zeus si Hermes), dar cei doi crestini i-au refuzat.

In acest caz, **jertfa care ar fi fost oferita, era un gest de venerare, din moment ce au fost perceputi ca dumnezei.** Aici nu este vorba despre o inchinare respectuoasa, deci era firesc ca ei sa refuze un gest care ii este adecvat numai lui Dumnezeu.

In **Iesirea 20:4-5**, una din cele 10 porunci spune despre creaturile care se gasesc in cer, sau pe pamant, sau in mare: **„Sa nu te inchini lor, nici sa le slujesti”**.

Aici avem de observat urmatoarele: In primul rand acest pasaj din nou **ne vorbeste despre inchinarea insotita de venerare si nu despre inchinarea respectuoasa.** Acest lucru se constata in **Deuteronom 4:12-19**. Aici, este foarte clar ca **se refera la asemanari ale lui Dumnezeu si nu la creaturi.** Prin urmare, vorbeste despre inchinarea insotita de venerare si pe aceasta o interzice. **Nu interzice respectarea.** In mod similar, se vorbeste despre inchinarea insotita de venerare **ori de cate ori** se fac referiri la asemanari ale dumnezeilor. (de ex. **Isaia 44:9-20**)

Fraza: **„Sa nu te inchini lor, nici sa le slujesti*”**, este un ebraism. O forma de exprimare, caracteristica evreilor, de a repeta aproape acelasi lucru cu alte cuvinte, care au **semnificatii usor diferite.** Aici cuvantul **„inchinare”** este folosit impreuna cu cuvantul **„venerare”** („slujire” in textul romanesc) si, **prin urmare, este vorba despre inchinarea insotita de venerare.**

* In limba greaca: „μη προσκυνήσεις αυτά μηδέ λατρέψεις αυτά” - λατρέψεις = venerare

Un alt ebraism similar, il gasim in cuvintele familiare ale Maicii Domnului, atunci cand a profetit impreuna cu Elisabeta, in **Luca 1:46-47** **„Mareste sufletul meu pe Domnul. Si s-a bucurat duhul meu de Dumnezeu, Mantuitorul meu”**. De asemenea, observam acelasi lucru in **Epistola catre Evrei 13:5** **„Nu te voi**

lasa, nici nu te voi parasi". Dar exemplele sunt mult mai multe.

Versetele pe care le-am mentionat, nu interzic orice fel de inchinare, ci doar pe acea inchinare care este insotita de venerare. Este interzisa inchinarea insotita de venerare.

Care inchinare la creaturi este interzisa?

„Dar atunci, de ce ingerul a refuzat sa i se inchine Ioan, in **Apocalipsa 19:10**?” Ar putea sa intrebe cineva.

In primul rand, trebuie sa spunem ca Ioan, in ciuda impotrivirii ingerului, **a incercat si a doua oara sa i se inchine**, in **cap. 22:8-9**. Insa, din nou, ingerul nu l-a lasat. Daca inchinarea era echivalenta cu venerarea, **oare Apostolul Ioan a vrut sa-l venereze pe inger, nerespectandu-L pe Dumnezeu? Oare actualii contestatari ai inchinarii stiu mai bine decat Apostolul Ioan ce este interzis si ce este permis?** Si chiar daca vom presupune ca Ioan a vrut (probabil din ignoranta) **sa-l venereze pe inger**, si daca ingerul l-a oprit, **de ce doreste sa o faca din nou? Era un idolatru atat de persistent in greseala „acel ucenic pe care il iubea Domnul”?**

Bineinteles, este exclus faptul ca Apostolul nu ar fi stiut ca numai pe Dumnezeu Il veneram. **Prin urmare, inchinarea lui nu a fost un gest de venerare, ci unul de respect!** Si **ingerul a refuzat nu pentru ca acest lucru ar fi fost un pacat, ci din umilinta nu a acceptat inchinare din partea unui Apostol**. Insa, Apostolul **a considerat potrivit**, in ciuda obiectiei ingerului, sa incerce **din nou** sa i se inchine, din moment ce aceasta nu era un pacat.

In schimb, ingerul care este mentionat ca fiind capetenia ostirilor Domnului, **a acceptat inchinarea lui Iosua Navi**, dupa cum aflam din **Iosua Navi 5:13-15** **„Atunci Iosua a cazut cu fata la pamant, s-a inchinat”**.

Dar ca sa nu ne ramana nicio indoiala ca inchinarea la Sfinti este permisa in gest de respect, hai sa vedem **parerea Domnului nostru Iisus Hristos**, care se gaseste in **Apocalipsa 3:7-10**. Aici Domnul Iisus Hristos ii vorbeste **„ingerului”** Bisericii din Filadelfia. **Este vorba despre Episcopul Bisericii locale si nu despre un inger ceresc**, dupa cum se vede din **versetul 10**, unde constatam ca ingerul **este numarat printre „cei ce locuiesc pe pamant”**. Din moment ce locuia pe pamant **era o fiinta umana!**

Dupa ce Domnul il lauda pentru lucrarile sale, ii spune urmatoarele cuvinte importante: **„Iata, iti dau din sinagoga satanei, dintre cei care se zic pe sine ca sunt iudei si nu sunt, ci mint; iata, ii voi face sa vina si sa se inchine inaintea picioarelor tale si vor cunoaste ca te-am iubit.”**

Luati aminte! Domnul Insusi declara ca **ii va face pe oameni sa i se inchine la picioarele Episcopului Bisericii din Filadelfia, fiindca il iubeste**. Este posibil ca Domnul sa nu fi stiut ca acest lucru ar fi un pacat? Oare ar fi facut sa i se inchine Episcopului ca lui dumnezeu? Bineinteles ca nu, deoarece afirma ca **i se vor inchina (Episcopului) si vor cunoaste, astfel, ca Domnul l-a iubit**. Prin urmare, este evident ca **i se vor inchina in gest de respect, ca unui slujitor al lui Dumnezeu si nu ca lui dumnezeu**.

Daca, in cele din urma, criticii nostri cred ca sunt mai buni cunoscatori decat Domnul, atunci pot continua sa critice inchinarea **respectuoasa** pe care o acordam slujitorilor lui Dumnezeu.

Exista Sfinti morti?

„Dar Domnul vorbise despre o persoana in viata si nu despre morti! Voi va inchinati la icoanele Sfintilor morti!” va spune cineva.

Am putea crede, oare, ca cel care face o asemenea declaratie se inchina la Sfintii in viata? Sau considera idolatrie si acest lucru? Noi nu facem distinctie intre Sfintii in viata si cei „morti”, pentru ca, pur si simplu, **nu exista Sfinti morti!**

Daca exista Sfinti morti, atunci Domnul a mintit-o pe sora lui Lazar, careia i-a spus: **„Si oricine traieste si crede in Mine nu va muri in veac”**. (Ioan 11:26) **„Caci toti traiesc in El”** si **„nu este Dumnezeu al mortilor, ci al viilor”** (Luca 20:38). Apostolul Ioan, de asemenea, ne indica faptul ca toti credinciosii sunt in viata si supravegheaza, si se roaga in cer (Apocalipsa 6:9-11; 18:20; 19:1,4,6; 20:4-6 s.a).

Faptul ca trupul lor a murit, nu inseamna ca si ei sunt morti! **„...daca acest cort, locuinta noastra pamanteasca, se va strica, AVEM zidire de la Dumnezeu (de acum, cand traim pe pamant, nemaivorbind in ceruri) casa nefacuta de mana, vesnica, in ceruri”** (2 Corinteni 5:1-4).

Cu siguranta sfintii sunt in viata! Si, daca exemplele din Biblie, la care am facut referire, ne vorbesc despre inchinari la Sfintii in viata, mult mai numeroase sunt exemplele care corespund inchinarii la Sfintii adormiti (nu morti). Acestia au ramas „credincios(i) pana la moarte” si au primit „cununa vietii” (Apocalipsa 2:10). Iar daca ei se numesc „adormiti”, termenul se refera la trupul lor, care a adormit pana in ziua [invierii](#) sale si nu la suflet. Ei astazi sunt „imparati si preoti ai Domnului” (Apocalipsa 20:4-6) si le acordam respectul corespunzator.

In Apocalipsa 6:9-11 aflam cum sfintii adormiti (trupeste), in realitate **supravegheaza atent** din cer orice se intampla pe pamant si se roaga pentru el. Iar Dumnezeu, auzind aceste rugaciuni ale lor, „**juceca a lor judecata**” (Apocalipsa 18:20-21) si actioneaza conform rugaciunilor lor. (Apocalipsa 8:3-5). Aici observam ca focul care arde in altarul ceresc, precum si orice se intampla pe pamant este rezultatul acestor rugaciuni.

Toate acestea, reprezinta o dovada clara ca **sfintii traiesc si domnesc** alaturi de Domnul.

Rugaciunile Sfintilor

„Dar numai Iisus este mijlocitorul dintre Dumnezeu si omenire! Cum va puteti inchina la sfinti?” Va insista vreun interlocutor al nostru.

Sa cugete, insa: Oare nu cerem des fratilor nostri sa se roage pentru noi?

Chiar daca acceptam ca Iisus este singurul mijlocitor, **cum se face ca cerem de la fratii nostri in viata sa se roage pentru noi? Nu este aceasta, de asemenea, o mijlocire similara, relativa?** Nu inseamna ca le cerem sa stea in fata lui Dumnezeu pentru noi?

Si Apostolul Pavel obisnuia sa ceara crestinilor sa se roage pentru el. (1Tesaloniceni 5:25). Daca, prin urmare, cerem si acceptam ca fratii nostri, care **nu s-au dovedit inca a fi credinciosi pana la moarte**, sa stea in rugaciune inaintea lui Dumnezeu, nu vom cere sa se roage pentru noi **cu atat mai mult fratii nostri adormiti, care s-au dovedit a fi Sfinti pana la moarte?** Nu-i aude Domnul pe ei mai bine?

Cinstirea sfintelor moaste

„Si de ce cinstiti moastele lor?” Ar putea sa spuna cititorul neincredator.

Pentru ca acestia au fost „**templu al lui Dumnezeu**” (1 Corinteni 3:16), asa cum este trupul fiecarui sfant.

Aceste moaste **raman purtatoare de Har**, asa cum au fost moastele profetului **Elisei**, caci **atunci cand un cadavru a atins oasele sale, a inviat!** (2 Regi 13:21). **Acest lucru se produce mult mai frecvent acum, in Noul Testament.**

Si sa nu intrebe nimeni de ce cinstim obiecte care au apartinut sfintilor si care s-au pastrat pana in zilele noastre. Acelasi lucru a fost facut si de catre crestinii din timpul apostolilor, care aduceau obiecte ce apartineau apostolilor pentru a fi vindecati bolnavii sau foloseau **chiar si umbra lor!** (Nemaivorbind de imaginea lor) (Fapte 5:15; 19:11-12). Asadar, atat trupurile sfintilor, cat si obiectele ce le-au apartinut, **sunt purtatoare de Har Dumnezeiesc**, de aceea **le cinstim**. (Nu le veneram, insa).

In cele din urma, subliniem faptul ca, **in fiecare epoca Dumnezeu are grija ca, prin semne miraculoase si revelatii**, sa ne arate care sunt sfintii pe care doreste sa ni-i faca cunoscuti, pentru a-i chema ca ajutor in durerile si dificultatile noastre. **Nu alegem in mod arbitrar pe cine vom cinsti ca Sfinti. Rugaciunea noastra, insa, este adresata in primul rand lui Dumnezeu si apoi lor.** Si, asa cum noi cerem ca ei sa se roage pentru noi, si noi **ne rugam la randul nostru pentru ei**, dupa cum ne uneste Insusi Domnul si Biserica in Sine, fie ca suntem in cer, fie pe pamant.

Traducere: M.Dinu

Pagina creata : 23-9-2009

Revizuit : 23-9-2009.

[SUS](#)